

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 sierpnia 2023 r.

DIH-4.707.9.2023.TN

DECYZJA DIH-4.11.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 1 czerwca 2023 r. wniesionego przez pełnomocnika reprezentującego JERONIMO MARTINS DROGERIE I FARMACJA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 32/2023 (sygn. akt WN.8361.20.2023) z dnia 15 maja 2023 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na w/w przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7 000 zł (siedem tysięcy złotych) w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach odnośnie 87 rodzajów towarów, co polegało na nieuwidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 64 rodzajów produktów w opakowaniach, cen sprzedaży dla 23 rodzajów produktów,

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2023 r. do Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwanego dalej „Małopolskim WIIH” wpłynęło odwołanie z dnia 1 czerwca 2023 r., które zostało wniesione przez pełnomocnika reprezentującego JERONIMO MARTINS DROGERIE I FARMACJA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ od decyzji Małopolskiego WIIH nr 32/2023 (sygn. akt WN.8361.20.2023) z dnia 15 maja 2023 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na w/w przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7000 zł w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach odnośnie 87 rodzajów towarów, co polegało na nieuwidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 64 rodzajów produktów w opakowaniach, cen sprzedaży dla 23 rodzajów produktów.

Decyzja Małopolskiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 18 maja 2023 r. natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 1 czerwca 2023 r. Pismem z dnia 12 czerwca 2023 r. Małopolski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W dniach 31 stycznia oraz 24 lutego 2023 r. przeprowadzono kontrolę w drogerii HEBE w Krakowie, ul. Pawia 5 (na terenie CH Galeria Krakowska), należącym do przedsiębiorcy: JERONIMO MARTINS DROGERIE I FARMACJA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ. W toku kontroli sprawdzono prawidłowość stosowania oznaczeń cenowych dla losowo wybranych 400 rodzajów towarów oferowanych do sprzedaży, w tym 300 w opakowaniach jednostkowych (m.in. kosmetyki do mycia i pielęgnacji twarzy i ciała, produkty do pielęgnacji włosów, balsamy do ciała i ust, mydła, pasty do zębów, środki higieniczne) oraz 100 sprzedawanych na sztuki (m.in. akcesoria do mycia i pielęgnacji ciała i rąk, produkty i akcesoria do depilacji, pędzle do makijażu, artykuły higieny jamy ustnej, pojemnik na produkt). Stwierdzono nieprawidłowości odnośnie nieprzestrzegania ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 87 rodzajów towarów, w tym nieprawidłowości stwierdzono w zakresie nieuwidaczniania cen i cen jednostkowych w przypadku 64 rodzajów towarów oraz cen sprzedaży w przypadku 23 rodzajów towarów (w tym o pojemności: 1000 ml, 10 ml, 100 ml a także o liczbie: 10 sztuk i 1 sztuki). Wszystkie zakwestionowane towary znajdowały się na sali samoobsługowej kontrolowanej placówki i były dostępne dla kupujących. Towary w opakowaniach, dla których ujawniono brak ceny jednostkowej przeznaczone były do sprzedaży według objętości lub liczby sztuk, o ilościach nominalnych innych niż 1 sztuka oraz dziesiętne wielokrotności liczby sztuk, jak również 1 liter oraz dziesiętne wielokrotności i podwielokrotności tej jednostki miary. Zestawienie tabelaryczne oraz opis towarów i nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych stanowi załącznik do protokołu kontroli. W dniu 24 marca 2023 r., drugim dniu kontroli, stwierdzono, że w placówce (w miejscu sprzedaży detalicznej) zostały uwidocznione ceny sprzedaży oraz ceny i ceny jednostkowe dla wszystkich zakwestionowanych w pierwszym dniu kontroli towarów.

Pismem z dnia 15 marca 2023 r. Małopolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach postępowania administracyjnego z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów oraz pouczył stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Małopolski WIIH zwrócił się również o przesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu spółki osiągniętych w roku 2022, w terminie 7 dni od daty doręczenia ww. pisma.

Pismem z dnia 27 marca 2022 r., które zostało podpisane przez radcę prawnego reprezentującego przedsiębiorcę, strona poinformowała, że dane dotyczące wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2022 zostaną przesłane niezwłocznie po ich pozyskaniu. Do pisma sygnowanego przez radcę prawnego nie dołączono pełnomocnictwa do reprezentowania strony.

Małopolski WIIH postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2023 r. wskazał nowy termin zakończenia postępowania oraz ponownie wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu spółki osiągniętych w roku 2022, w ciągu 7 dni od daty doręczenia omawianego postanowienia. Jednocześnie organ I instancji skierował zarówno do strony jak i do wspomnianego radcy prawnego odrębne pismo z dnia 13 kwietnia 2023 r., w którym wezwał do udzielenia informacji czy w toczącym się postępowaniu administracyjnym strona działa samodzielnie, czy przez pełnomocnika. Strona została poinformowana, że w przypadku braku odpowiedzi w zakresie danych o wielkości obrotów i przychodu spółki osiągniętych w roku 2022 w terminie wyznaczonym w postanowieniu, przed zakończeniem postępowania zostaną wzięte pod uwagę dane dotyczące obrotu osiągniętego w 2022 roku, pozyskane w toku postępowania od Naczelnika Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie. Pismem doręczonym w dniu 26 kwietnia 2023 r. pełnomocnik przekazał uwierzytelnioną kserokopię pełnomocnictwa wraz z opłatą skarbową. Strona nie skorzystała natomiast z innych praw przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym. Małopolski WIIH decyzją

nr 32/2023 (sygn. akt WN.8361.20.2023) z dnia 15 maja 2023 r. nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Drogerie i Farmacja Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością karę pieniężną w wysokości 7000 zł w związku z nieuwidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 64 towarów w opakowaniach, cen sprzedaży dla 23 rodzajów produktów.

Strona wniosła odwołanie od ww. decyzji. Prezes Urzędu pismem z dnia 29 czerwca 2023 r. zawiadomił stronę o wszczęciu postępowaniu odwoławczego. Strona została poinformowana o przysługującym jej na podstawie art. 10 § 1 KPA prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i zapoznała się z aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji, pełnomocnik strony zaskarżył ją w całości, oraz wniósł następujące zarzuty odnoszące się do naruszenia następujących przepisów prawa, które miało wpływ na wynik sprawy:

I Zarzuty strony

- a) **zarzut naruszenia art. 7 KPA w zw. z art. 77 § 1 KPA, art. 80 KPA** poprzez:
 - brak wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego,
 - brak wyczerpującego, rzetelnego i wszechstronnego rozpatrzenia materiału sprawy, co doprowadziło organ do poczynienia w zaskarżonej decyzji całkowicie dowolnych i nieuprawnionych ustaleń faktycznych;
- b) **zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 KPA** poprzez jego niewłaściwą interpretację i w konsekwencji niezastosowanie, polegającą na uznaniu, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, tj. znikomej wagi naruszenia i zaprzestania przez Stronę naruszania prawa, podczas gdy naruszenie było znikome, gdyż miało miejsce tylko dnia 31 stycznia 2023 r., w dniu realizacji dostawy do kontrolowanej drogerii, kontrola skierowana była także wobec towarów będących w dostawie, co jest krzywdzące dla Strony, Strona tego samego dnia usunęła nieprawidłowości, skierowała wobec Kierownika Drogerii upomnienie i wdrożyła procedury naprawcze, co w przekonaniu Strony powinno być uznane za łączne spełnienie przesłanek z art. 189f § 1 pkt 1 KPA;
- c) **zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach** poprzez uznanie, że Strona nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, podczas gdy Strona w swojej działalności spełnia wszystkie wymagania określone w/w ustawą, a wskazane w Zaskarżonej decyzji nieprawidłowości dotyczyły jednostkowej i wyjątkowej sytuacji związanej z nadmierną dostawą towarów mającą miejsce tylko dnia 31.01.2023 r.;
- d) **zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach** poprzez błędną subsumpcję dokonaną przez Organ, co doprowadziło do bardzo rygorystycznego podejścia do Strony oraz nałożenia na Stronę niewspółmiernie wysokiej kary.

II. Wnioski strony

Strona wniosła zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 KPA o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy

dokonyuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości odnośnie nieprzestrzegania ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 87 rodzajów towarów, w tym nieprawidłowości stwierdzono w zakresie niewidaczniania cen i cen jednostkowych w przypadku 64 rodzajów towarów oraz cen sprzedaży w przypadku 23 rodzajów towarów. W toku kontroli sprawdzono prawidłowość stosowania oznaczeń cenowych dla losowo wybranych 400 rodzajów towarów oferowanych do sprzedaży. Tym samym stwierdzenie nieprawidłowości odnośnie nieprzestrzegania ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 87 rodzajów towarów stanowi 22 % rodzajów towarów poddanych kontroli. Powyższa wartość odnosząca się do stwierdzenia nieprawidłowości w stosunku do prawie $\frac{1}{4}$ rodzajów towarów poddanych kontroli stanowi o znacznym stopniu naruszenia obowiązków i uniemożliwia zastosowanie w stosunku do strony przesłanki znikomej wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli oraz w załączniku do tego protokołu zawierającego zestawienie tabelaryczne towarów zakwestionowanych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Cena jednostkowa towaru w świetle definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Z kolei § 3 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolutie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości oraz za kilogram dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze

naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.2).

Stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków.

Prezes Urzędu określa stopień naruszenia obowiązków jako znaczny, ponieważ stwierdzono naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 22% partii towarów poddanych sprawdzeniu. Tym samym prawie jedna czwarta towarów podlegających kontroli była pozbawiona cen lub cen i cen jednostkowych. Nie uwidaczniając cen Strona pozbawiła konsumentów prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji, a także uniemożliwia konsumentowi porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym.

Konsumentom zostali pozbawieni podstawowych informacji, na podstawie których mogliby podjąć decyzję o zakupie. Informacja o cenie i cenie jednostkowej pozwala porównać koszty związane z zakupem poszczególnych produktów.

Powyższe wynika z podstawowego celu dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L 80 z 18.03.1998 r. s. 27), zwanej „dyrektywą 98/6/WE”. Podstawowym celem dyrektywy 98/6/WE jest dokładne, przejrzyste i jednoznaczne informowanie konsumentów o cenach oferowanych im produktów, w szczególności przy zapewnieniu możliwości porównania cen. Przekazywanie takich informacji umożliwia dokonanie świadomego wyboru na podstawie prostych porównań (motyw 2 i 6 dyrektywy 98/6/WE).

Obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych jest to obowiązek informacyjny o charakterze przedumownym, czyli dotyczy okresu podejmowania decyzji przez konsumenta przed zawarciem umowy. Realizacja tego obowiązku ma przyczynić się do podjęcia decyzji w zakresie zawarcia umowy z przedsiębiorcą. Każdorazowe naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach, oceniać należy w kontekście ryzyka dokonania przez konsumenta zakupu bez możliwości pełnego rozeznania. Strona, jako przedsiębiorca prowadząca działalność gospodarczą w rozbudowanej sieci placówek handlowych ma bardzo istotny wpływ na kształtowanie na rynku standardów działania wpływających na prawa i interesy konsumentów i to nie tylko w zakresie praktyk handlowych i marketingowych, ale i przestrzegania przepisów kształtujących te prawa i interesy. Tym samym skala naruszeń w przypadku tego przedsiębiorcy prowadzącego działalność rozbudowanej sieci placówek ma charakter znaczny.

Konsumenci dla 22% partii towarów (objętych kontrolą) nie otrzymywali informacji o cenach jednostkowych i cenach, co uniemożliwiało im dokonanie świadomego wyboru produktu w oparciu o to kryterium oraz porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze. Podkreślić należy, że celem regulacji w zakresie informowania o cenach jest poprawa ochrony interesów konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami i towarami- motyw (1) dyrektywy 98/6/WE. Tym samym waga naruszenia tych obowiązków miała charakter znaczny i nie jest kwalifikowana jako znikoma, co uniemożliwia zastosowanie w stosunku do strony instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

Charakter i wagę naruszeń w niniejszej sprawie należy ocenić jako znaczne, bowiem 87 towarów nie było oznaczonych żadną ceną, w tym ceną sprzedaży, która jest podstawową informacją służącą klientom do zapoznania się z ofertą; braki ujawniono w skali jednej placówki stacjonarnej, w której towary oferuje się do sprzedaży w formie samoobsługi.

Odnosząc się do czasu naruszenia obowiązków, to należy wskazać, że strona działa na rynku od 2004 r. Na podstawie pisemnego oświadczenia z dnia 24 lutego 2023 r. złożonego przez osobę upoważnioną do reprezentowania strony ustalono, że czas trwania naruszenia ograniczony był do pierwszego dnia kontroli, tj. 31 stycznia 2023 r. Strona podjęła działania naprawcze i przystąpiła do usunięcia naruszeń, co może być uznane za zaprzestanie naruszenia prawa. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że zaprzestanie naruszenia nastąpiło w wyniku kontroli i realizacja przez stronę tej przesłanki nie jest wystarczająca do zastosowania instytucji odstąpienia do wymierzenia kary, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

Tym samym obowiązkiem Strony było podanie informacji o cenach i cenach jednostkowych w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, dla wszystkich wyrobów, a Strona w przypadku 87 rodzajów towarów tego obowiązku nie dopełniła.

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego w sposób poważny (znaczny) naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa są bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków.

Jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. Małopolski WIIH nie nakładał dotychczas na stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Na uwzględnienie zasługuje również pozytywna postawa strony wobec wyeliminowania stwierdzonej nieprawidłowości w toku kontroli.

Strona nie przedstawiła informacji, czy uzyskała korzyść majątkową albo poniosła stratę w związku z naruszeniem ww. obowiązków. Należy wskazać, że uwzględnienie tej przesłanki, określonej w art. 8 ust. 1 lit. d dyrektywy 98/6/WE w aktualnym brzmieniu i transponowanej do art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach w aktualnym brzmieniu nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego, ponieważ jest uzależnione od dostępności danych.

Tym samym korzyści majątkowe uzyskane lub straty uniknięte przez podmiot gospodarczy wskutek naruszenia są uwzględniane jeżeli dostępne są odpowiednie dane. Na gruncie niniejszej sprawy brak jest danych o korzyściach majątkowych uzyskanych lub stratach

unikniętych powiązanych z w/w naruszeniami. Odnosząc się do działań przedsiębiorcy podjętych przez niego w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, to nie zostały one zidentyfikowane w stosunku do konsumentów, którzy zawarli uprzednio umowę z tym przedsiębiorcą. Strona uzupełniła w trakcie kontroli brakujące ceny i ceny jednostkowe, co kwalifikuje się jako zaprzestanie naruszania prawa.

Okolicznością obciążającą jest jednak długi okres funkcjonowania strony na rynku od 23 stycznia 2009 r. co oznacza, że strona miała wystarczający czas na to, aby zapoznać się z obowiązującymi przepisami i tak zorganizować swoją działalność aby przestrzegać ich w sposób pełny.

Wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy - oceniając tę przesłankę wzięto pod uwagę dane finansowe, pozyskane w toku niniejszego postępowania od organu skarbowego i zakwalifikowano stronę do grupy pozostałych przedsiębiorców. Powyższe zostało potwierdzone sprawozdaniem finansowym za rok 2022 r., dostępnym na stronie internetowej Krajowego Rejestru Sądowego od 10 lipca 2023 r. Strona pomimo wezwań przez organ I instancji nie załączyła żądanej dokumentacji ani też nie chciała współpracować z organem. Tym samym organy posiłkowały się dokumentacją dostępną publicznie jak również organ I instancji wystąpił z wnioskiem do organu skarbowego o udzielenie informacji.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczność, że udział Strony w obrocie rynkowym jest jednym z największych, a wysokość kary w stosunku do obrotu stanowi ułamkową część procenta.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE, nakazuje, że kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo. Kara w wysokości 7000 zł nałożona na przedsiębiorcę stanowi 35% górnego progu wymiaru kary (20 000 zł) i przy wysokim obrocie i przychodach nie ma charakteru ekscesywnego. Kara pieniężna musi bowiem spełniać swoją funkcję prewencji ogólnej i szczególnej.

Informacje dostępne w ramach rozporządzenia 2017/2394/UE

Prezes Urzędu jest organem właściwym na podstawie art. 5 rozporządzenia 2017/2394/UE do egzekwowania przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów w kontekście transgranicznym. Zgodnie z wiedzą Prezesa Urzędu, naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do tego przedsiębiorcy nie ma charakteru transgranicznego i nie notyfikowano sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na w/w przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7000 zł w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach polegających na niewydowodzeniu w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 64 rodzajów towarów w opakowaniach i cen sprzedaży dla 23 rodzajów towarów.

Odnosząc się do zarzutów strony, Prezes Urzędu przedstawia następujące stanowisko.

Ad. a) Zarzut naruszenia art. 7 KPA w zw. z art. 77 § 1 KPA, art. 80 KPA

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 7 KPA w zw. z art. 77 § 1 KPA, art. 80 KPA poprzez: brak wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego, brak wyczerpującego, rzetelnego i wszechstronnego rozpatrzenia materiału sprawy, co doprowadziło organ do poczynienia w zaskarżonej decyzji całkowicie dowolnych i nieuprawnionych ustaleń faktycznych.

Odnosząc się do w/w zarzutu strony, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Zgodnie z zasadą praworządności określoną w art. 6 KPA Organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, która została określona w art. 7 KPA, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Organ I instancji działał na podstawie prawa i w jego granicach, podejmując wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy. Również dokonanej ocenie stanu faktycznego sprawy nie można zarzucić dowolności, ponieważ organ merytorycznie i poprawnie uzasadnił zaskarżoną decyzję, podpierając ją logicznymi wnioskami. W rezultacie wywody zawarte w odwołaniu, zdaniem Prezesa Urzędu, stanowią polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem zawartym w zaskarżonej decyzji.

Zarzut naruszenia art. 80 KPA nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ zawarta w tym przepisie istota swobodnej oceny dowodów sprowadza się do zapewnienia Organowi prowadzącemu postępowanie możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza, że Organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów. Swoją ocenę Organ obowiązany jest oprzeć na przekonujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu decyzji. Rozumowanie, w wyniku którego Organ ustala istnienie okoliczności faktycznych powinno być zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt GSK198/18).

W innym wyroku WSA w Gliwicach z dnia 18 kwietnia 2023 r. (sygn. akt II SA/GI 66/23) orzekł: „Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 KPA), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 KPA), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 KPA), jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.”

Prezes Urzędu nie zgadza się z zarzutem naruszenia zasady prawdy obiektywnej, określonej w art. 7 KPA. W ocenie Prezesa Urzędu, przedsiębiorca formułując w/w zarzuty, nie zauważa, że to on narusza interes społeczny poprzez naruszanie praw konsumenta do rzetelnej informacji o cenach. Interesem społecznym nie jest w tym przypadku ochrona przedsiębiorcy. Pojęcie interesu społecznego, w ocenie Prezesa Urzędu, należy odnosić do grupy społecznej konsumentów, którą chronią organy Inspekcji Handlowej. Pojęcie ochrony interesu społecznego, o którym mowa w art. 7 KPA odnosi się do ochrony praw konsumentów.

Ochrona praworządności i interes społeczny i słuszny interes obywateli określony w art. 7 KPA nie może odnosić się wyłącznie do postępowania zainicjowanego odwołaniem strony ale musi uwzględniać też rolę decyzji w aspekcie zapewnienia praworządności i interesu

społecznego i słusznego interesu obywateli, której wyeliminowania z obrotu prawnego żąda strona. Decyzja I instancji dotyczyła nałożenia na stronę kary pieniężnej za nieprzestrzeganie przez stronę obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Obowiązek ten jest nałożony na przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie handlu detalicznego. Informacyjny charakter tego obowiązku odnosi się do grupy społecznej konsumentów i naruszenie tego obowiązku godzi w interesy konsumentów, jak również w pewność obrotu gospodarczego i zapewnienia uczciwej konkurencji. Konsument jest w tym przypadku stroną słabszą relacji ustalonych tymi przepisami a organy Inspekcji Handlowej działające w ramach ochrony konsumentów i konkurencji jedynie kontrolują realizację tego obowiązku przez przedsiębiorcę dysponując odpowiednimi sankcjami, w tym przypadku administracyjną karą pieniężną. W związku z tym, należy przyjąć, że interes społeczny i słuszny interes obywateli określony w tym odnosi się do interesu społecznego i słusznego interesu obywateli zabezpieczonego decyzją, której stwierdzenia nieważności żąda strona. Chronione wartości i dobra zostały określone w motywach (1), (2), (6) dyrektywy 98/6/WE implementowanej do ustawy o informowaniu o cenach i odnoszą się do ochrony konsumenta oraz zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami.

Nałożony w art. 77 § 1 KPA obowiązek wyczerpującego zebrania materiału dowodowego zobowiązuje organ do czynnego działania w postępowaniu wyjaśniającym, polegającego na poszukiwaniu dowodów pozwalających na dojście do prawdy obiektywnej. W ocenie Prezesa Urzędu, ta prawda obiektywna została ustalona na podstawie dowodów zebranych w postępowaniu: protokołu kontroli oraz załączników do protokołu kontroli, w tym dokumentacji fotograficznej. Prezentując zarzuty odwoławcze strona nie przedstawiła żadnych kontrdowodów. Jednym z argumentów strony o charakterze gołosłownym są zarzuty, że gdy osoby kontrolujące weszły do Drogerii, miały możliwość zauważyć, że trwa właśnie dostawa towaru na paletach, które są na bieżąco rozpakowywane. Dalej strona wywodzi, że budzi wątpliwości dobór kontrolowanych towarów i ich rzekoma losowość. Prezes Urzędu wskazuje, że zebrany materiał dowodowy – fotografie wszystkich zakwestionowanych towarów wskazują, że w trakcie kontroli wszystkie te towary były umieszczone na półkach i nie istnieje żadna fotografia zakwestionowanego towaru, który byłby w trakcie wykładania na półki lub leżał na paletach. W sytuacji, gdy strona kwestionuje ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli i w załącznikach do tego protokołu, to powinna wnieść w postępowaniu kontrdowody na potwierdzenie swoich zarzutów, czego strona nie uczyniła.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzuty naruszenia art. 7 KPA w zw. z art. 77 § 1 KPA, art. 80 KPA są oczywiście bezzasadne.

Ad. c) Zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uznanie, że Strona nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, podczas gdy Strona w swojej działalności spełnia wszystkie wymagania określone w/w ustawą, a wskazane w Zaskarżonej decyzji nieprawidłowości dotyczyły jednostkowej i wyjątkowej sytuacji związanej z nadmierną dostawą towarów mającą miejsce tylko dnia 31 stycznia 2023 r.

Strona podnosi, że według protokołu kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości uwidaczniania cen dla 400 rodzajów losowo wybranych artykułów oferowanych do sprzedaży, w tym 300 w opakowaniach jednostkowych oraz 100 sprzedawanych na sztuki. W wyniku kontroli zastrzeżenia wniesiono do 87 rodzajów towarów z uwagi na niewidoczność: cen i cen jednostkowych dla 64 rodzajów artykułów w opakowaniach, cen sprzedaży dla 23 rodzajów produktów.

Strona podnosi, że w dniu 24 lutego 2023 r. stwierdzono, iż w w/w placówce (w miejscu sprzedaży detalicznej) zostały uwidocznione ceny sprzedaży oraz ceny i ceny jednostkowe dla

wszystkich zakwestionowanych w pierwszym dniu kontroli towarów. Zweryfikowano prawidłowość wyliczania cen jednostkowych, nie wnosząc uwag. Kontroli w dniu 24 lutego 2023 r. poddane zostało 200 rodzajów towarów, z czego dla 18 rodzajów towarów (objętych kontrolą pod względem uwidaczniania cen) zweryfikowano prawidłowość wyliczenia cen jednostkowych, nie wnosząc uwag.

Zgodnie z oświadczeniami pracowników kontrolowanego: „Wywieszek cenowych nie zdążyliśmy uwidocznnić, gdyż najpierw wyłożyliśmy towar a dopiero później zostawiamy wywieszki cenowe” . „braki w uwidocznieniu cen sprzedaży oraz cen sprzedaży i cen jednostkowych łącznie 87 rodzajów towarów trwały tylko w dniu 31.01.2023. Przyczyną niezgodności braku cenówek było dostarczenie w dniu 31.01.2023 r. dużej ilości produktów wcześniej niedostępnych w dostawie. Po wyłożeniu produktów) na sklep ceny były sukcesywnie uzupełniane.

Drogeria to sklep wysokoobrotowy, o powierzchni ponad 340 m², w którym jest bardzo duża rotacja towaru. Jak zostało wskazane w Protokole, w ofercie handlowej kontrolowanej placówki znajdowało się ogółem ok. 30 000 pozycji towarowych aktywnych, co powinno być także wzięte pod uwagę przez Organ, zwłaszcza, jeżeli dokonuje on kontroli w dniu, kiedy poza normalną działalnością Drogerii realizowana jest duża dostawa towarów, a kontroli poddawane są także produkty z dostawy.

W dniu kontroli - tj. 31 stycznia 2023 r. Drogeria otrzymała towar, który nie był dostępny w dostawie przez kilka dni lub tygodni. W miarę możliwości w godzinach porannych oraz już po otwarciu Drogerii pracownicy Drogerii rozkładali dostawę (kilkanaście palet). Działania te pracownicy starali się wykonywać w taki sposób, by nie zdezorganizować pracy Drogerii i nie utrudniać konsumentom zakupów. Do wszystkich nowowstawionych produktów została dorobiona kolektorem etykieta cenowa, jednak samo rozkładanie cenówek odbyło się dopiero po rozłożeniu całej dostawy.

Równolegle w tym samym czasie pojawili się pracownicy kontroli, którzy zapewne mieli świadomość, że ostatniego dnia miesiąca może być dokonana dostawa do Drogerii, a w ślad za tym łatwiej będzie ujawnić ewentualne nieprawidłowości

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes Urzędu informuje co następuje.

Zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie. Kontrola w sklepie HEBE w Krakowie, ul. Pawia 5 (na terenie CH Galeria Krakowska), należącym do przedsiębiorcy, odbywała się 31 stycznia 2023 r. i 24 lutego 2023 r. W dniu 31 stycznia 2023 r. nie został sporządzony protokół kontroli natomiast zostały poczynione ustalenia faktyczne dotyczące niewidocznienia cen i cen jednostkowych, które zostały opisane w protokole kontroli. Kontrolujący uzyskali zgodę od osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy do sporządzenia protokołu kontroli w siedzibie urzędu, co zostało zapisane w protokole kontroli. W dniu 24 lutego 2023 r. przedstawiono stronie protokół kontroli do podpisu, jak również sprawdzono czy w placówce zostały uwidocznione ceny i ceny jednostkowe dla wszystkich rodzajów towarów zakwestionowanych w pierwszym dniu kontroli. Protokół kontroli został podpisany w dniu 24 lutego 2023 r. przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy. Strona nie wniosła uwag do protokołu kontroli. Tym samym fakt, że wszystkie nieprawidłowości zostały usunięte i w drugim dniu kontroli nie były przez inspektorów identyfikowane nie oznacza wyeliminowania ustaleń faktycznych dotyczących stwierdzenia przez kontrolujących nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen, które zostały stwierdzone w pierwszym dniu kontroli. Uzupełnienie cen i cen jednostkowych w drugim dniu kontroli w związku ze stwierdzeniem w pierwszym dniu kontroli niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach odnośnie nieprzestrzegania przepisów ww. ustawy w stosunku do 87 rodzajów towarów stanowi okoliczność łagodzącą dla strony, ale nie eliminuje naruszenia. Powyższa okoliczność łagodząca może być uwzględniona jako spełnienie

przesłanki zaprzestania naruszania prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA a także jako okoliczność łagodząca przy ocenie przesłanki wymiaru kary – dotychczasowej działalności przedsiębiorcy. W żadnym wypadku stwierdzenie uzupełnienia brakujących cen i cen jednostkowych w drugim dniu kontroli nie eliminuje stwierdzenia ich naruszenia w pierwszym dniu kontroli.

Przywoływane przez pełnomocnika Strony okoliczności, polegające na niezwłocznym usunięciu nieprawidłowości w trakcie kontroli nie są uwzględnione przez ustawodawcę w dyrektywach wymiaru kary za to naruszenie.

W swoim wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł: „Norma sankcyjna ma w tym wypadku charakter związany. Przepis ten nakazuje bowiem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, **choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.** Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu”.

Odnosząc się natomiast do stanowiska strony, że naruszenie miało miejsce tylko w dniu 31 stycznia 2023 r., ponieważ wtedy była duża dostawa towarów, Prezes Urzędu informuje, że jest to kwestia organizacyjna przedsiębiorcy, która nie podlega uwzględnieniu przy ocenie przesłanek wymiaru kary. Przedsiębiorca był poinformowany o planowanej kontroli i mógł się do tej kontroli przygotować. Dostawa towarów nie jest argumentem do nieuwidaczniania cen na sali sprzedaży. Strona podnosiła, że pracownicy rozkładali dostawę (kilkanaście palet) i starali się wykonywać w taki sposób, by nie zdeorganizować pracy Drogerii i nie utrudniać konsumentom zakupów. Do wszystkich nowowstawionych produktów została dorobiona etykieta cenowa, jednak samo rozkładanie cenówek odbyło się dopiero po rozłożeniu całej dostawy.

Z przepisu § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym świadczy zdanie: „cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów cena towaru powinna być uwidoczniiona. Tym samym, każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej. Kwestia rozkładania na sali sprzedaży dostawy w taki sposób, by nie zdeorganizować pracy Drogerii i nie utrudniać konsumentom zakupów jest kwestią organizacyjną przedsiębiorcy. Nie ulega wątpliwości, że obowiązkiem przedsiębiorcy było oznaczenie wszystkich towarów dostępnych na sali sprzedaży cenami i cenami jednostkowymi. W sytuacji, gdy strona rozkładała dostawę w obecności konsumentów a tym samym w obecności inspektorów, ponosiła całkowitą odpowiedzialność za nieoznaczenie tych towarów cenami i cenami jednostkowymi w godzinach otwarcia sklepu. Argument dotyczący dostawy jest nietrafny także z tego względu, że dokumentacja fotograficzna potwierdza, że zakwestionowane towary znajdowały się na półkach (a nie np. w paletach niedostępnych dla konsumentów związanych folią czy zamkniętych skrzyniach). Przy towarach na półkach wisiały plastikowe przywieszki przeznaczone do uwidaczniania cen, które były puste.

Nie istnieje żadne normatywne uregulowanie zwalniające przedsiębiorcę z obowiązku uwidaczniania cen w związku z dostawą towarów. Strona była obowiązana do uwidocznienia cen przed otwarciem sklepu i zaproszeniem klientów do miejsca sprzedaży. Kontrola odbywała się w godzinach otwarcia placówki, która była dostępna klientom.

W myśl orzecznictwa organizacja pracy w spółce jest kwestią wewnętrzną spółki (postanowienie NSA z 11 października 2022 r., II GZ 390/22). Powiązane z organizacją pracy jest zachowanie należytej staranności: „Należyta staranność polega przede wszystkim na zapobiegliwym przygotowaniu się na okoliczności wyjątkowe, niestandardowe, których skutki - poza przypadkiem działania vis maior - mogą być kontrolowane i niwelowane przez staranne działanie.” (patrz: postanowienie NSA z sygn. akt I FZ 200/22 z 24 października 2022 r.).

W odniesieniu do wskazanego powyżej orzeczenia należy podkreślić, że strona nie zachowała należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowej organizacji pracy podczas dostawy. Prezes Urzędu nie zgadza się ze stanowiskiem strony, że brak cen i cen jednostkowych spowodowany był dostawą co winno skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji albo ewentualnie odstąpieniem od wymierzenia kary.

Strona w swoim odwołaniu podniosła, że w ofercie handlowej kontrolowanej placówki znajdowało się ogółem ok. 30 000 pozycji towarowych aktywnych, co powinno być także wzięte pod uwagę przez Organ, zwłaszcza, jeżeli dokonuje on kontroli w dniu, kiedy poza normalną działalnością Drogerii realizowana jest duża dostawa towarów, a kontroli poddawane są także produkty z dostawy.

Na wstępie należy wskazać, że z dokumentacji fotograficznej stanowiącej załącznik do protokołu kontroli wynika, że kontrolowane towary były rozłożone na półkach, co jednoznacznie wskazuje, że został naruszony obowiązek uwidaczniania cen dla towarów oferowanych do sprzedaży. Przedsiębiorca w żaden sposób nie wyłączył tych towarów z oferty sprzedaży. Ponadto odnosząc się do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje, że danymi wiarygodnymi i rzetelnymi stanowiącymi podstawę referencyjną do ustalenia stopnia naruszenia jest ilość towarów objętych kontrolą, a nie wielkość asortymentu. Brak jest przepisów prawa, które nakazywałyby porównywanie ilości stwierdzonych nieprawidłowości podczas kontroli do wielkości asortymentu. Dlatego też zarzut strony dotyczący porównywania nieprawidłowości do wielkości asortymentu jest oczywiście bezzasadny.

Powyższe stanowisko organu jest zgodne z orzecznictwem sądów administracyjnych. W swoim wyroku sygn. akt V SA/Wa 683/22 z 30 marca 2023 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł: „Odnosząc się do argumentacji skarżącej, że organ winien uwzględnić cały asortyment sprzedawany na kontrolowanej stacji przy ustalaniu stopnia naruszenia, Sąd wskazuje, że **danymi wiarygodnymi i rzetelnymi stanowiącymi podstawę referencyjną do ustalenia stopnia naruszenia jest ilość skontrolowanych towarów, a nie wielkość asortymentu.** Z przepisów prawa nie wynika bowiem obowiązek porównywania ilości stwierdzonych nieprawidłowości podczas kontroli do wielkości asortymentu. Organ słusznie zauważył, że kontrole przeprowadzane są metodą próbkowania, przy czym próbki dobierane są metodą losową przez inspektorów. To kontrolujący dokonuje selekcji materiału pobieranego do próbek. Inspektorzy kontrolują te towary, które są oferowane do sprzedaży konsumentom w dniu kontroli.”

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że w/w zarzut jest oczywiście bezzasadny.

Ad. d) Zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędną subsumpcję dokonaną przez Organ, co doprowadziło do bardzo rygorystycznego podejścia do Strony oraz nałożenia na Stronę niewspółmiernie wysokiej kary.

Organ uznał, że charakter i waga naruszenia jest znacząca, ponieważ 87 towarów nie było oznaczonych żadną ceną, w tym ceną sprzedaży. Braki ujawniono tylko w skali jednej placówki stacjonarnej, a czas trwania naruszenia ograniczony był do pierwszego dnia kontroli. Z niezrozumiałych dla Strony względów Organ zakwalifikował taką nieprawidłowość jako znaczącą i wymierzył karę w wysokości 7000 złotych, na dopuszczalny górny limit 20 000 zł. Organ przeprowadził kontrolę w dniu, kiedy odbywała się dostawa, czego kontrolujący mieli świadomość. Organ miał świadomość, że organizacja pracy w dniu kontroli nie pokrywała się z organizacją w regularny dzień, a w związku z dostawą pracownicy nie są w stanie w tym samym czasie wyłożyć towaru i wszystkich oznaczeń na półki, przy jednoczesnej normalnej obsłudze klientów. Organ skontrolował 400 rodzajów towarów, ujawniając nieprawidłowości wobec 87. Zdaniem Organu, przy tak dużej skali tj. ~ 21,75%, naruszenie to jest znaczne. Organ jednak w sposób dowolny i wybiórczy przedstawił statystyki. Gdyby bowiem wziął pod uwagę cały asortyment dostępny w kontrolowanej Drogerii, to skala naruszenia nie wynosi ~ 21,75%, a jedynie 0,29%. Organ przeprowadził kontrolę akurat produktów, które ewidentnie były w dostawie, w trakcie rozpakowywania i nie miały szansy posiadać jeszcze wszystkich wymaganych oznaczeń, to bez wątpienia mógł stwierdzić nieprawidłowości. W ocenie Strony jednak, kontrola powinna dotyczyć regularnej aktywności przedsiębiorcy a nie jednostkowej sytuacji, którą Organ uznał za normę. W związku z powyższym, proporcjonalna do naruszenia powinna być także kara. Organ powinien odnieść się do całego asortymentu dostępnego w Drogerii (ok. 30 000 pozycji towarowych aktywnych), a więc kara ta powinna stanowić 0,29% dopuszczalnej maksymalnej kwoty kary, tj. 58 zł. Z niezrozumiałych dla Strony względów, Organ nakładając karę przyjął, że nieprawidłowości, które trwały tylko 1 dzień, są regularnym działaniem Strony.

Organ w Zaskarżonej decyzji wskazał wyraźnie, że nie nakładał dotychczas na Stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, a na uwzględnienie zasługuje również jej pozytywna postawa wobec wyeliminowania stwierdzonej nieprawidłowości w toku kontroli oraz fakt, iż w niniejszym przypadku nie uzyskała ona korzyści majątkowych bądź strat w związku z naruszeniem obowiązków. Strona podkreśla raz jeszcze, że stwierdzona nieprawidłowość wystąpiła tylko w dniu kontroli (tj. 31.01.2023 r.) i spowodowana była dużą dostawą. Na potwierdzenie powyższego Strona załącza do niniejszego odwołania jeden z ostatnich protokołów kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję Handlową w drogerii Hebe w Rumii (Załącznik nr 3). Protokół ten potwierdza, że w zakresie rzetelności obsługi konsumentów w tym uwidaczniania cen, nieprawidłowości nie stwierdzono. Z niezrozumiałych dla Strony względów, Organ na podstawie tylko jednej kontroli drogerii w Krakowie dokonał uogólnienia całokształtu działalności Strony, co jest dla Strony krzywdzące i godzi w jej dobre imię. Argumentacja Organu zbudowana została bowiem na jednej kontroli, która odbyła się w dniu realizacji dużej dostawy do drogerii i odbyła się względem - rzekomo - losowo wybranych towarów. Jak zostało już wskazane powyżej, wątpliwa pozostaje „losowość”, w sytuacji, gdy Organ dokonał weryfikacji akurat produktów będących w trakcie wykładania na półki.

Odnosnie przesłanki wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, Strona podnosi, że ustosunkowała się do treści pisma z dnia 15 marca 2023 r. i wskazała zgodnie z prawdą, że na dzień wyznaczony przez Organ do udzielenia odpowiedzi, Strona nie posiada jeszcze ostatecznych danych wnioskowanych przez Organ i że uzupełni te informacje jak tylko otrzyma kompletne i ostateczne dane z działu finansowego. Z niezrozumiałych dla Strony względów, Organ ponowił żądania przekazania danych i wyznaczył Stronie termin 7 dni na przekazanie danych, z jednoczesną informacją, iż termin zakończenia sprawy wyznacza na dzień 15 maja 2023 r. Tym samym Organ nie dał Stronie możliwości wypowiedzenia się w sprawie w zakresie wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, a jedynie chciał zakończyć sprawę. Strona wskazuje, że z godnie z przepisami podatkowymi, dane wielkości obrotów i przychodu

przedsiębiorcy pozyskiwane są ze sporządzonego sprawozdania finansowego za rok 2022 oraz deklaracji CIT-8. Na dzień 8 maja 2023 r. Strona nie była jeszcze w posiadaniu wnioskowanych danych, ponieważ zarówno sprawozdanie finansowe jak i deklaracja CIT-8 były dopiero w trakcie przygotowywania.

Odnosząc się do powyższego zarzutu Prezes Urzędu informuje, że w/w zarzut strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ oceniając przesłankę stopnia naruszenia obowiązków określił ten stopień jako znaczny, ponieważ stwierdzono naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 22% partii towarów poddanych sprawdzeniu. Tym samym prawie jedna czwarta towarów podlegających kontroli była pozbawiona cen lub cen i cen jednostkowych. W tym konkretnym przypadku nie można mówić o znikomości naruszenia, ponieważ jest to poważne naruszenie. Wszelkie argumenty strony, że inspektorzy wiedzieli o dostawie i dlatego tego dnia przeprowadzili kontrolę są pozbawione racjonalnego uzasadnienia. Strona nie przedstawiła żadnych dowodów na fakt rzekomej wiedzy inspektorów na temat dostawy i intencjonalnego przeprowadzenia kontroli w dniu dostawy. Duża dostawa nie jest też podstawą do zwolnienia strony z odpowiedzialności za nieuwidacznianie cen. Jest to wewnętrzna sprawa organizacyjna przedsiębiorcy. Dokumentacja fotograficzna wskazuje, że towary poddane kontroli były wyłożone na półkach czyli były dostępne w ofercie dla konsumentów i nie były oznaczone cenami ani cenami jednostkowymi. Kwestie podnoszone przez stronę, że najpierw rozpakowano towar a później uzupełniano ceny nie podlegają ocenie w świetle ustawy o informowaniu o cenach, ponieważ jest to wewnętrzna sprawa organizacyjna przedsiębiorcy. Strona przecież mogła zorganizować rozpakowanie towarów z dostawy w taki sposób, że mogła na wywieszkach przy półkach najpierw umieścić ceny a następnie rozłożyć towary zgodnie z oznaczeniami na wywieszkach lub po rozłożeniu towarów na półkach z określonej partii natychmiast oznaczyć te towary cenami, robić to stopniowo w stosunku do każdej partii, a nie rozpakowywać całą dostawę umieszczać towary na półkach bez cen i cen jednostkowych. Działanie strony ewidentnie ma charakter błędu zarządczego, organizacyjnego, bo tak jak inspektorzy nie widzieli cen przy towarach, tak również nie widział ich konsument, który wszedł do sklepu. Organy administracji badają tylko przestrzeganie przepisów prawa w trakcie kontroli. W tym konkretnym przypadku nieprawidłowa organizacja pracy podczas dostawy miała ewidentnie wpływ na naruszenie prawa i nie stanowi przesłanki egzoneryjnej do zwolnienia strony z obowiązku uwidaczniania cen. Tym bardziej, że kontrola była przeprowadzona w czasie gdy sklep był dostępny dla konsumentów. Strona mogła zamknąć sklep jak pracownicy nie radzili sobie z dostawą i z uzupełnianiem tzw. cenówek, bądź rozpakowywać towar w godzinach zamknięcia sklepu. Nie ulega wątpliwości, że sklep był otwarty i prawie jedna czwarta towarów oferowanych do sprzedaży i objętych kontrolą była pozbawiona cen i cen jednostkowych. Kwestia podnoszona przez stronę, że organizacja pracy w dniu kontroli nie pokrywała się z organizacją w regularny dzień jest nieistotna dla sprawy, ponieważ kwestie organizacyjne są wewnętrzną sprawą przedsiębiorcy i nie stanowią przesłanki egzoneryjnej w przypadku naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Ponadto należy wskazać, że z dokumentacji fotograficznej nie wynika, że kontrola była prowadzona w trakcie wykładania towarów na półki, ponieważ wszystkie fotografie pokazują towary pozbawione cen i cen jednostkowych, które były umieszczone na półkach dostępnych dla konsumentów.

Nie istnieje żadne normatywne uregulowanie zwalniające przedsiębiorcę z obowiązku uwidaczniania cen w związku z dostawą towarów. Strona była zobowiązana do uwidocznienia cen przed otwarciem sklepu i zaproszeniem klientów do miejsca sprzedaży. Kontrola odbywała się w godzinach pracy placówki, która była udostępniona także klientom.

Argumenty strony, że stwierdzone naruszenie wystąpiło tylko w dniu kontroli i trwało tylko jeden dzień jest niemożliwe do udowodnienia na podstawie dowodów załączonych do sprawy. Strona prowadzi gołosłowną argumentację, że towary znajdujące się na półkach i które nie były oznaczone cenami i cenami jednostkowymi pochodziły z dostawy. Brak jest dowodów w sprawie, potwierdzających kiedy miała miejsce dostawa, czy faktycznie w dniu kontroli miała miejsce dostawa i czy faktycznie towary przy których brak było tzw. cenówek to były towary z tej dostawy. Brak jest dowodów na to, że towary znajdujące się w dokumentacji fotograficznej i zakwestionowane przez inspektorów faktycznie były wykładane na półki w dniu kontroli i pochodziły z dostawy z dnia kontroli, tak jak podnosi to strona.

W toku kontroli stwierdzono aż 87 jednostkowych naruszeń ustawy o informowaniu o cenach w zakresie nieuwidaczniania cen i cen jednostkowych a w myśl wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18 nawet stwierdzone jedno naruszenie jest wystarczające do nałożenia na stronę kary pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutów, że organ I instancji wyznaczył Stronie termin 7 dni na przekazanie danych finansowych, z jednoczesną informacją, iż termin zakończenia sprawy wyznacza na dzień 15 maja 2023 r. i tym samym Organ nie dał Stronie możliwości wypowiedzenia się w sprawie w zakresie wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, a jedynie chciał zakończyć sprawę, Prezes Urzędu informuje, że strona poprzez uchylanie się od udzielenia odpowiedzi intencjonalnie dążyła do przedłużenia postępowania. Uchylanie się od przekazania danych finansowych, które po zakończeniu roku obrotowego były dostępne stronie wskazuje na intencjonalne działanie strony podjęte w celu przedłużenia postępowania, co do którego wyniku strona miała świadomość, że grozi jej administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka wielkości obrotu i przychodów została potwierdzona sprawozdaniem finansowym za rok 2022 r., dostępnym na stronie internetowej Krajowego Rejestru Sądowego od 10 lipca 2023 r. Strona pomimo wezwań przez organ I instancji nie załączyła żądanej dokumentacji ani też nie chciała współpracować z organem. Tym samym organy posiłkowały się dokumentacją dostępną publicznie jak również organ I instancji wystąpił z wnioskiem do organu skarbowego o udzielenie informacji.

Załączenie przez stronę dowodu w postaci protokołu kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję Handlową w drogerii Hebe w Rumii na fakt, że protokół ten potwierdza, że w zakresie rzetelności obsługi konsumentów w tym uwidaczniania cen, nieprawidłowości nie stwierdzono, nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ niniejsze postępowanie prowadzone jest przez inny organ (przez Małopolski WIIH a nie Pomorski WIIH). Stwierdzony brak naruszeń w sklepie w Rumii usytuowanym w pobliżu Gdyni pozostaje bez logicznego związku ze stwierdzeniem naruszenia w innym sklepie tego samego przedsiębiorcy w Krakowie i dodatkowo w różnych przedziałach czasowych. Kary orzeczone w innych postępowaniach administracyjnych lub niestwierdzenie naruszeń w innych postępowaniach kontrolnych nie mają wpływu na niniejsze postępowanie, ponieważ po pierwsze nie stanowi to dyrektywy wymiaru kary w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją, a ponadto to zawsze stan faktyczny i prawny mający zastosowanie w danej, konkretnej sprawie determinuje wysokość miarkowanej kary nim właśnie uwarunkowanej.

W swoim wyroku z dnia 13 grudnia 2022 r. sygn. akt VI SA/Wa 1213/22, WSA w Warszawie orzekł: „Za chybione, zdaniem Sądu, należało również uznać odwoływanie się przy kwestionowaniu kary pieniężnej do kar orzeczonych w innych postępowaniach administracyjnych, **albowiem po pierwsze nie stanowi to dyrektywy wymiaru kary w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją, a ponadto to zawsze stan faktyczny i prawny mający zastosowanie w danej, konkretnej sprawie determinuje wysokość miarkowanej kary nim właśnie uwarunkowanej.** W takich zaś przypadkach, odwoływanie się do prostej analizy porównawczej różnych rozstrzygnięć, w różnych sprawach administracyjnych zakończonych decyzjami w sprawie nałożenia kary pieniężnej, musi prowadzić do błędnych

wniosków i nie może dawać zasadnych podstaw do kwestionowania prawidłowości rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonej decyzji.”

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że ww. zarzut jest oczywiście bezzasadny.

Ad. b) Zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 KPA

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 KPA poprzez jego niewłaściwą interpretację i w konsekwencji niezastosowanie, polegającą na uznaniu, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, tj. znikomej wagi naruszenia i zaprzestania przez Stronę naruszania prawa, podczas gdy naruszenie było znikome, gdyż miało miejsce tylko dnia 31 stycznia 2023 r., w dniu realizacji dostawy do kontrolowanej drogerii, kontrola skierowana była także wobec towarów będących w dostawie, co jest krzywdzące dla Strony, Strona tego samego dnia usunęła nieprawidłowości, skierowała wobec Kierownika Drogerii upomnienie i wdrożyła procedury naprawcze, co w przekonaniu Strony powinno być uznane za łączne spełnienie przesłanek z art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

Powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 KPA:

„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa (...).”

W stosunku do strony nie została wydana decyzja o odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, ponieważ organ nie uwzględnił przesłanki znikomej wagi naruszenia prawa. Decyzja I instancji zawiera analizę przesłanki wagi naruszenia prawa, której nie oceniono jako znikomej.

Aby można było zastosować odstąpienie od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 KPA jednocześnie powinny być spełnione dwie przesłanki: znikoma waga naruszenia prawa jak i zaprzestanie przez stronę naruszania prawa. Pierwsza przesłanka określona w art. 189f § 1 pkt 1 KPA odnosi się do obligatoryjnego zastosowania przez organ odstąpienia od wymierzenia kary w przypadku zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa. Ustawodawca jako pierwszą przesłankę wskazał znikomą wagę naruszenia prawa ale poprzez spójnik „a” wzmocnił ją następną przesłanką odnoszącą się do zaprzestania naruszania prawa, co należy rozumieć w ten sposób, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa ma zastosowanie o ile strona zaprzestanie naruszania prawa. Powyższe oznacza, że obydwie przesłanki są ze sobą powiązane i wzajemnie się uzupełniają. Dlatego też art. 189f § 1 pkt 1 KPA należy rozumieć w ten sposób, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma i strona zaprzestała naruszania prawa. Tym samym zaistnienie jednej przesłanki np. zaprzestania naruszania prawa nie jest wystarczające do zastosowania w stosunku do strony instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wagę naruszenia prawa odnosi się do poziomu naruszenia norm chroniących interes publiczny lub interes społeczny, rozumiany jako interes konkretnej grupy społecznej. W tym przypadku chodzi o naruszenie interesu społecznego, czyli interesu konsumentów.

Ustawodawca nigdzie nie wskazał okoliczności, którymi organ powinien kierować się przy wartościowaniu stopnia klasyfikacji naruszenia prawa, który ma być "znikomy". W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że ocena znikomości musi być zindywidualizowana, a więc odnosząca się zarówno do sytuacji zobowiązanego podmiotu, jak i okoliczności, w których doszło do naruszenia oraz jego wagi z punktu widzenia interesu publicznego. Chodzi tu o realizację w odniesieniu do sankcji administracyjnej funkcji ochronnej polegającej na ochronie wartości realizowanych przez normy prawa administracyjnego oraz funkcji pomiaru wagi chronionego dobra mierzonej stopniem

dolegliwości sankcji administracyjnej w relacji do społecznej wagi chronionych wartości. (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 września 2022 r., sygn. akt II GSK 744/19).

Odnosząc się od chronionych wartości i dóbr, to zostały one określone w ustawie o informowaniu o cenach w powiązaniu z motywami (1), (2) i (6) dyrektywy 98/6/WE.

Na gruncie niniejszej sprawy należy wskazać, że waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą, ponieważ strona nie realizuje celów, które precyzyjnie zostały określone w dyrektywie 98/6/WE

Motyw (1) dyrektywy 98/6/WE stanowi:

„Przejrzyste funkcjonowanie rynku oraz prawidłowa informacja przyczyniają się do poprawy ochrony konsumenta oraz zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami.”

Motyw (2) dyrektywy 98/6/WE stanowi:

„Konsumentom należy zapewnić wysoki poziom ochrony; Wspólnota powinna wnieść w ten poziom wkład, prowadząc szczególne działania wspierające i uzupełniające politykę prowadzoną przez Państwa Członkowskie dotyczącą dokładnego, przejrzystego i jednoznacznego informowania konsumentów o cenach oferowanych im produktów.”

Motyw (6) dyrektywy 98/6/WE stanowi:

„Obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.”

Odnosząc się do stwierdzonych na gruncie niniejszej sprawy naruszeń, to należy wskazać, że strona naruszyła zasady przejrzystego funkcjonowania rynku, ponieważ na stronie ciążył obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. Nieuwidacznianie cen jednostkowych w sposób wymagany prawem, narusza zasady określone w motywie (1) dyrektywy 98/6/WE i ma negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku, skutkuje podawaniem nieprawidłowych informacji konsumentom, nie poprawia poziomu ochrony konsumentów a także ma negatywny wpływ na tworzenie zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami. Jak wynika z motywu (2) dyrektywy 98/6/WE stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach i aktu wykonawczego do niej obniża poziom ochrony konsumentów, który powinien być wysoki i temu celowi służy przeprowadzona kontrola przedsiębiorcy. W ocenie organu, waga naruszenia prawa nie była znikoma bo nieprawidłowości stwierdzono aż w stosunku do 22% towarów poddanych kontroli. Tym samym nie została spełniona przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa.

Podobnie w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania art. 189f § 1 pkt 2 KPA z uwagi na fakt, że za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Przepis ten nie ma w tym przypadku zastosowania, ponieważ inny organ nie nakładał na terenie podlegającemu kognicji Małopolskiego WIIH kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 2 KPA gdzie w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: 1) usunięcie naruszenia prawa lub 2)

powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 KPA organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Strona nie realizowała obowiązku informacyjnego przed zawarciem umowy z konsumentami, dlatego też nie jest możliwe spełnienie celów dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach w zakresie zapewnienia realizacji obowiązku informacyjnego w stosunku do konsumentów.

Określenie znikomej wagi naruszenia poprzez odniesienie do krótkiego okresu naruszenia prawa podczas kontroli w dniu 31 stycznia 2023 r., która miała miejsce w dniu realizacji dostawy do kontrolowanej drogerii nie może mieć w tym przypadku miejsca, ponieważ wagę naruszenia prawa odnosi się do chronionych ustawowych wartości i dóbr określonych w przepisach materialnych a nie do czasu trwania naruszenia. Czas trwania naruszenia ma wpływ na drugą przesłankę - zaprzestania naruszania prawa. W niniejszej sprawie w dniu 24 marca 2023 r., drugim dniu kontroli, stwierdzono, że w placówce (w miejscu sprzedaży detalicznej) zostały uwidocznione ceny sprzedaży oraz ceny i ceny jednostkowe dla wszystkich zakwestionowanych w pierwszym dniu kontroli towarów. Powyższe zostało zakwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa. Spełnienie jednej przesłanki nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 KPA. Argumentacja strony, że Strona tego samego dnia usunęła nieprawidłowości, skierowała wobec Kierownika Drogerii upomnienie i wdrożyła procedury naprawcze, co w przekonaniu Strony powinno być uznane za łączne spełnienie przesłanek z art. 189f § 1 pkt 1 KPA, nie może być uwzględniona w niniejszym postępowaniu. Stwierdzenie naruszenia miało miejsce w pierwszym dniu kontroli, stwierdzenie uzupełnienia brakujących cen i cen jednostkowych miało miejsce w drugim dniu kontroli. Konsekwentne podnoszenie przez stronę argumentu, że kontrola miała miejsce w trakcie dostawy towarów nie ma swojego odzwierciedlenia w materiale dowodowym czysto formalnym tj. fotografii, dowody dostawy, z których wynikałaby podnoszona przez stronę argumentacja, że inspektorzy intencjonalnie kontrolowali towary z dostawy znajdujące się na paletach umieszczonych w sklepie. Wszystkie towary były wyłożone na półkach i tym samym były dostępne dla konsumentów. Oświadczenia pracowników o dostawie w dniu kontroli nie mają wpływu na wynik sprawy i mają wyłącznie charakter informacyjny, że taka dostawa miała miejsce, ale też z tych oświadczeń nie wynika czego dotyczyła dostawa i kiedy (w jakich godzinach miała miejsce i czy faktycznie godziny dostawy pokrywały się z godzinami kontroli). Jeżeli strona usiłuje przeprowadzić korzystną dla siebie argumentację kwestionując ustalenia kontrolne i polemizując z organem to nie powinna robić tego gołosłownie.

W swoim wyroku z dnia 13 grudnia 2022 r. sygn. akt VI SA/Wa 1213/22, WSA w Warszawie orzekł: „Zasadnie organ także uznał, że nie zachodziły podstawy do przyjęcia, że w sprawie powinien mieć zastosowanie przepis art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., albowiem stwierdzone naruszenia nie mają charakteru znikomego ze względu na charakter stwierdzonych naruszeń godzących w prawa konsumentów. Zauważyć bowiem należy, że cena jest podstawowym i istotnym elementem zawieranych umów sprzedaży wpływającym bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych analogicznych towarów w tym tych pochodzących od innego producenta czy też oferowanych w innych sklepach. Uzyskując zaś błędną wiedzę o rzeczywistej cenie oferowanego towaru konsument jest ograniczany w możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia go w konsekwencji także możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zakupu, niedotkniętej błędem co do ceny jednostkowej

kupowanego towaru. Naruszenie uprawnienia konsumenta w tym zakresie skutkuje zatem w rezultacie także naruszeniem jego interesów ekonomicznych oraz prawa do rzetelnej informacji o cenie.”

Zasadnie zatem Organ I instancji nie zastosował w przedmiotowej sprawie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Ad. III Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 KPA.

Prezes Urzędu nie znajduje podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 KPA Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez Organ drugiej instancji oceny, że decyzja Organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez Organ drugiej instancji. Prezes Urzędu przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez Organ pierwszej instancji oraz uznał, że Małopolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę JERONIMO MARTINS DROGERIE I FARMACJA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, z siedzibą w Kostrzynie, karę pieniężną w wysokości 7000 zł (siedem tysięcy złotych) w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach odnośnie 87 rodzajów towarów co polegało na nieuwidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 64 rodzajów produktów w opakowaniach, cen sprzedaży dla 23 rodzajów produktów.

Tym samym decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 32/2023 (sygn. akt WN.8361.20.2023) z dnia 15 maja 2023 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

*z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*